

обыколена съ невинны и сѣйны звѣзды.—Иди си иди Аспидо.—За насъ нито двѣ години не остава вече работѣ, ако Добродѣтель-та постоянствува на дѣло-то си.—Пѣкъль-тъ ще остане празенъ, а рай-тъ е широкъ за благодарны-тъ души, кои-то сѣ съществуваха отъ сътворене-то на свѣта и кои-то ще съществувать до второ пришествие.—О! добродѣтель вѣчно щѣ тѣ мразѣ.

## Позорище 14-то.

Предишни-тѣ.—Явява ся една женска сѣнка съ накърванѣхъ дрехѣ и говори съ подземнѣ тонъ:

Вый, кои-то възбудихте въ менѣ злобны страсти; проклѣти да сте!—Тази кръвь е на едничко-то ми дѣтенце и на добрый-тъ ми мжжъ.—Тази кръвь нека вѣчно да гори демонскы-тъ ви души, както гори и мене! Аспидо! Ксантипо! и ты Злобо вѣчно, вѣчно да сте проклѣты!

(Сѣнка-та изчезнува.—Злоба и Аспида ся стрѣснувать)  
Завѣса-та пада.

(Подиръ двѣ години)

## ДѢЙСТВІЕ III.

### Позорище 1-во.

Позорище-то представлява едикъ градинѣ.

Добродѣтель-та. (колѣничала и, съ подигнаты рѣцѣ, показва душевнѣ радость) Благодарѣ ти Всеблагый творче!—Благодарѣ ти отъ дълбочинѣ-тъ на сърдце-то си.—Страхъ и трепетъ мж бѣше обзель преди 4 години, като видѣхъ колко страшно бѣше ся вкоренила Злоба-та въ сърдца-та на чловѣщинѣ-тъ!—О прѣблагый творче! Погледни сега на тѣзи земиѣ, —погледни на тѣзи